

Modtager virksomheden m.v. tilskud fra kommuner eller amtskommuner, omfattes den ikke af den grund af lovforslaget. Disse enheder foreslås ikke omfattet af bogføringspligten, da de som oftest er af begrænset økonomisk omfang. Er den pågældende organisation eller sammenslutning erhvervsdrivende, f.eks. et anpartsselskab, eller skattepligtig til Danmark indtræder bogføringspligten imidlertid altid efter forslagens stk. 1 eller stk. 2, nr. 1.

Nogle af de tilskudsmodtagende har ikke tidligere været omfattet af lovmæssig bogføringspligt. I realiteten ville de pågældende normalt alligevel skulle have bogført for at kunne opfylde dokumentationspligt i forhold til en bevilgende myndighed.

Mange af de virksomheder m.v., der omfattes af forslaget, er ubetydelige og må anses for så uforholdsmæssigt belastende i forhold til nyttevirkningen. Men skattemyndigheder eller tilskudsbevilgende myndigheder kan efter forslaget fritage den skattepligtige eller tilskudsansøgeren for unødigt belastning, hvis bogføringspligten alene følger af § 1, stk. 2. Hertil kommer, at bogføringen altid skal indrettes efter virksomhedens art og omfang, jf. forslagens § 6, hvorfor den i mange af disse virksomheder kan indrettes til et absolut minimum, der næppe kan blive nogen væsentlig belastning.

Skattestyrelseslovens § 38 finder anvendelse i tilfælde af klager. Her kan skatteministeren bestemme hvilke told og skattemyndigheder, der skal træffe bestemmelse efter forslagens § 1, stk. 2, nr. 1, og hvilken adgang, der skal være til klage over en sådan afgørelse. Regler herfor vil blive fastsat ved en ændring af »Sagsudlægningsbekendtgørelsen« som senest affattet ved bkg. nr. 336 af 10. juni 1998 med senere ændringer. Er en virksomhed omfattet af såvel nr. 1 som nr. 2, træffer enten en statslig told- og skattemyndighed eller den bevilgende myndighed afgørelse om dispensation efter aftale med den anden myndighed, således at der ikke skal ske dobbeltbehandling.

Loven omfatter også danske virksomheders filialer og aktiviteter i det hele taget i udlandet, fordi disse er en del af den danske virksomhed. Her indeholder forslagens § 12, stk. 3, dog særligt lempelige opbevaringsregler for regnskabsmateriale, der stammer fra disse aktiviteter.

Statslige aktieselskaber er omfattet af loven på lige fod med øvrige aktieselskaber. Den øvrige del af den offentlige forvaltning, herunder statsinstitutioner, kommuner og amtskommuner, er ikke omfattet af loven. Statsinstitutioner er derimod omfattet af lov om statens regnskabsvæsen m.v. Herunder hører bekendt-

gørelse om statens regnskabsvæsen m.v., som på mange måder svarer til bestemmelserne i lovforslaget.

Forslagets stk. 3, nr. 1, er indsat for at forhindre eventuelle sammenstød mellem bogføringslovens regler og lov om statens regnskabsvæsen m.v. samt tilhørende bekendtgørelser. Reglen har primært betydning for visse selvejende institutioner, som modtager tilskud fra den danske stat.

Forslagets stk. 3, nr. 2, er indsat for at forhindre sammenstød mellem bogføringslovens regler og de bestemmelser, der er fastsat for kommuner, amtskommuner, kommunale fællesskaber og andre enheder, der er underlagt kommunernes budget og økonomi og som er underlagt kommunale regnskabsregler, navnlig med hjemmel i lov om kommunernes styrelse §§ 43 og 46. Der kan også være tale om hjemmel i særlig lovgivning for den enkelte enhed. Blandt andet vil kommunale fællesskaber, Hovedstadens Trafikselvskab og Hovedstadens Sygehusfællesskab og visse selvejende institutioner være omfattet af undtagelsen. Undtagelsen omfatter ikke enheder, der kun regnskabsfører i overensstemmelse med den kommunale regnskabslovgivning for en aktivitet, der drives i fællesskab - driftsoverenskomst - med en kommune eller amtskommune, men følger bogføringsloven for den samlede virksomheds vedkommende.

Til § 2

I forslagens stk. 1 er opstillet en definition, der er affattet noget bredere end definitionerne på erhvervsdrift i lov om erhvervsdrivende fonde og lov om erhvervsdrivende virksomheder. Dette skyldes, at bogføringspligten omfatter en meget bred kreds af virksomheder. På samme måde som i de to love bestemmes erhvervsdriften af, at virksomheden normalt modtager vederlag for sine ydelser. Er der kun tale om en éngangsforeteelse uden hensigt til at drive egentlig erhvervsaktivitet fremover, vil forholdet ikke være omfattet. Det forhold, at en virksomhed er oprettet med henblik på at fremstille ét stort aktiv, f.eks. fast ejendom eller et skib, fratager imidlertid ikke virksomheden dens erhvervsmæssige karakter, selvom den opløses umiddelbart efter arbejdets gennemførelse.

Virksomheden kan yde varen selv eller retten til at bruge den, eller den kan yde tjenester. Det kan være en vare i gængs forstand eller ydelse af energi, f.eks. elektricitet, eller det kan f.eks. være fast ejendom. Udlejning er også omfattet. Der kan være tale om ydelse af pengemidler som lån, hvad enten der er tale om bankvirksomhed eller mere enkeltstående lånetransaktioner. Tjenesteydelser er enhver præstation af tje-